

své pomocné orgány, jimiž jsou sekretariát ČBK a odborné komise, v jejich čele stojí vždy biskup.

Česká evangelikální aliance

Ustavena oficiálně v listopadu 1989 jako Česká evangelická aliance, přijata do světové Evangelické aliance 1990. Od roku 2003 se nazývá Česká evangelikální aliance. Je historicky nejstarším ekumenickým hnutím, které mělo od počátku jednoznačně biblickou a modlitební orientaci. Posláním Evangelikální aliance je povzbuzovat a motivovat své členy ke společným modlitbám, evangelizaci, misijní a humanitární práci. Organizuje každoročně v lednu modlitební „alianční týden“.

Čeští bratři

Nebyli pronásledováni jako nositelé české národní kultury (tvořili 5 % obyvatelstva). Svě vyznání víry předložili králi Ferdinandovi r. 1535. Roku 1575 podepsali Českou konfesi spolu s církví podobojí (utrakvisty). Bratrská a Česká konfese tvoří spolu s Helvetskou a Augsburskou konfesí věroučný základ české evangelické církve. V letech 1609 až 1620 měli s podobojí společnou konsistoř (nejvyšší

správní orgán). Poměr mezi většinou církví podobojí a Jednotou měl být obdobný, jako mezi řády v katolické církvi. Po r. 1621 byli všichni duchovní Jednoty vyhnáni ze země. Svobodní členové se museli po r. 1627 vystěhovat, nebo přestoupit na katolickou víru. Prostí poddaní byli donucováni k přestupu násilím. Zbytky českých evangeliků žily v poloutajovaném stavu až do r. 1781, kdy se mohly přihlásit k Helvetské nebo Augsburské konfesi. Po vzniku Československé republiky se přihlásili k odkazu českých bratří a ustavili se v Českobratrskou církev evangelickou. V zahraničí přispěli čeští bratři významnou měrou ke vzniku pruské církevní unie a k ustavení Jednoty bratrské (*Unitatis fratrum*) v saském Herrnhutu (Ochranově). Tato odnož proslula svou misijní činností na všech kontinentech a v anglosaském světě je známa pod jménem moravských bratří (*Moravian Church*). Čeští bratři vytvořili nejznámější český překlad bible z původních jazyků, vytištěný v Kralicích nad Oslavou, a několik kancionálů. Písně z těchto zpěvníků se v upravené podobě zpívají v různých evangelických i katolické církvi.

AKTUALITY

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

10. července 2023 oslaví 30. výročí svého kněžského svěcení otec **Štefan Pilarčík**, který spravoval semilskou farnost v letech 1995 až 1998. V současné době působí již mnoho let jako farář v severočeském Hrobě (okres Teplice).

Studium teologie ukončil v Litoměřicích v roce 1992 a jeho prvním působištěm byl Chomutov, kde vykonával roční jáhenskou praxi a jako novokněz zde sloužil ještě další rok po vysvěcení. V roce 1994 byl přeložen do Loukova u Semil a od roku 1995 působil jako duchovní správce v naší farnosti.

Mnozí farníci na otce Štefana dodnes rádi vzpomínají. Pokud mu chcete poblahopřát k jeho výročí, můžete ho kontaktovat na tel. 604 554 517, e-mailu pilarcik@dltm.cz nebo zaslat blahopřání poštou na adresu: Tržní náměstí 14, Hrob, 417 04.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 29. června 2023. Uzávěrka následujícího čísla: 13. července 2023. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník
ŘK farnosti Semily

Číslo 14 2. července 2023

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na fare (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 3. 7. – 16. 7. 2023

3. 7. Po	Svátek sv. Tomáše, apoštola
KO	18.00 za † Pavla
4. 7. Út	Památka sv. Prokopa, opata
KA	18.00 za farníky
5. 7. St	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy
KO	08.30 za † Jiřího Lukse a jeho sourozence
6. 7. Čt	KA 08.00 za † Kamilu
7. 7. Pá	KO 18.00 za † Jirku
8. 7. So	DD 13.30 za farníky
	KA 18.00 za † Karla

od 16.30 v KO svátost smíření

9. 7. Ne	14. neděle v mezidobí
KO	08.30 za ++ Marii a Zdeňka Stehlíkovy

10. 7. Po	–	–	–
------------------	---	---	---

11. 7. Út	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
KO	18.00 za ++ Vincenta a Ludmilu

12. 7. St	KA 08.00 za ++ rodiče Masničákovy a sedm sourozenců
------------------	---

13. 7. Čt	KA 08.00 za ++ Gabriela a Karolínu
------------------	------------------------------------

14. 7. Pá	KA 18.00 za † Štefánii
------------------	------------------------

15. 7. So	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
DD	13.30 za farníky
KA	18.00 za † Ondřeje

16. 7. Ne	15. neděle v mezidobí
KO	08.30 za zdraví a Boží ochranu pro Jana a Matěje
CH	15.00 na úmysl



Farnost
sv. Petra a Pavla

Církev vycházející ze své uzavřenosti

Papež František opakovaně vybízí k misijní konverzi. A vybízí církev, aby vycházela z uzavřenosti svého vlastního světa do světa pestrého, zdaleka ne jen křesťanského. Tvrdí, že tak církev neztratí, ale spíš realizuje a upevňuje svou identitu.

Jak tato vybidnutí následovat a realizovat? Jak je realizovat v obtížných časech, jako byla například pandemie, která nás právem nutila k určité izolovanosti, k fyzickému odstupu, mnohdy také znemožňovala naše navyklé a dobré způsoby zbožnosti? A jaký vlastně má mít to vycházení smysl? Aby bylo křesťany vidět? Abychom řídili společnost, jako tomu bylo kdysi? Abychom se zviditelňovali? A proč?

Jak konat misii a přitom neodpuzovat?

Starší generace má možná ještě v paměti odstrašující vzpomínky na agitaci v komunistických časech. Mnozí také dříve i nyní zažili aktivity Svědků Jehovových, které v nich vzbudily odpor. Jak tedy mají být křesťané a církevní společenství vycházející a evangelizující a neodpuzovat při tom? Jak konat misii? Použít nějaké osvědčené vzory? Nebo raději ponechat tento úkol jiným? Ty otázky je třeba si klást. Vždyť čtyři desetiletí praktikovaná jakási částečná či skoro úplná hra na schovávající, kterou křesťané mnohdy museli hrát, je v mentalitě střední a starší generace stále ještě nějak přítomná.

Provádět misii silou vůle?

Ve svém poselství k jednomu světovému dni misii papež píše: „Misijní poslání, církev vycházející – to není nějaký program, který musíme uskutečnit silou vůle. Ten, kdo vyvádí církev ze sebestřednosti, je Kristus. V poslání hlásat evangelium jsme činorodí proto, že nás pobádá a vede Duch.“

Proto nejdřív připomeňme starou teologickou a stále platnou pregnantní větu „*Agere sequitur esse*“, tedy činnost člověka vychází z jeho nitra, z toho, jaký je a čím žije. Papežem požadovaná misijní konverze a proměna jednotlivce, společenství i celé církve v církev vycházející není záležitostí především organizační, tedy vnější, ale vnitřní. Nikoliv v tom smyslu, že by křesťané měli zůstat se svou vírou uzavřeni ve svém nitru a pečovat o ní bez ohledu na potřebné lidi. Také to není výzva k vymýšlení roztodivných akcí, které mají přitáhnout pozornost lidí církvi vzdálených. Požadované vycházení církve a misijní konverze jsou v první řadě záležitosti praktické křesťanské víry, tedy vnitřní orientace, která ovlivňuje vnější chování. Tato orientace stojí na základních skutečnostech a předpokladech víry. Můžeme to jednoduše vyjádřit třemi slovy: vyvolení – povolání – poslání.

Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás

Křesťan nemá být staromilec, kterému se zalíbilo křesťanství a opatruje ho jen jako jakési soukromé dědictví, a také ne ten chytrý a ušlechtilý, který je pyšný na to, že se nepachtí za pomíjivými věcmi jako ti okolo něho. A už vůbec není mudrcem, který se cítí být povznesen nad nevěřící, které považuje za hlupáky. Naopak, je třeba, aby si v hluboké pokorě a vděčnosti uvědomoval, že byl ke své víře a křesťanské existenci Bohem vyvolen. Že pro něho i pro společenství věřících platí Ježíšovo slovo „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás“ (Jan 15,16). A že smyslem tohoto vyvolení není jen spása člověka, ale také „aby přinášel ovoce a toto ovoce aby zůstalo“ (srov. tamtéž). Je vyvolen k tomu, aby jeho život z víry vydával ovoce lásky, sdílené víry, působící misie. To znamená, že jeho snahy a činy vycházejí z důležitého setkání dvou skutečností: Z Božího povolání k určité kon-

krétní službě a z ochoty člověka toto povolání vnímat a uskutečňovat. Tedy být k dispozici Bohu, ne chtít mít Boha k dispozici pro vlastní, třeba sebelepší záměry a úkoly. Takto se obecné křesťanské poslání konkretizuje. Každý z nás je poslán v určitém čase určitým originálním způsobem k bližním. Zpravidla ne k těm, které si sám vyhlédl, ale k těm, kteří ho potřebují a ke kterým ho Bůh posílá. To není především záležitost lidských schopností a autonomních snah, ale výsledek působení Ducha svatého. Nikoli naše plány a záměry, ale v posledku Duch Ježíše Krista má křesťany vést. Papež František to říká v poselství ke světovému dni misii velmi jasně: „Misie je svobodnou a vědomou odpovědí na Boží volání. Toto volání však lze pochopit pouze tehdy, žijeme-li v láskyplném osobním vztahu s živým Ježíšem v jeho církvi.“

Křesťanská misie nevyžaduje v první řadě manažerské schopnosti

Nejde tedy v první řadě o to, aby byla církev nějak přítomna na všech rozích ulic a naháněla do kostelů ty, kdo v ní nežijí. Jde o to, aby byl křesťan i církevní společenství Bohu k dispozici, čili pokud možná všude tam, kde je

chce Bůh mít. Aby nebyli v zajetí touhy po úspěchu a v zajetí strachu z neúspěšnosti, ale aby jejich působení ve světě v první řadě stálo na rozpoznávání Božích plánů. A Bůh, jak papež opakovaně zdůrazňuje, má jistou slabost pro slabé. Tedy chudé, osamělé, neúspěšné. To jsou ti, kterými se křesťan nemůže chlubit na veřejných scénách, ale kteří se budou možná někde v koutku chlubit laskavým křesťanem, který v nich vzbudil naději. Řečeno opět slovy papeže Františka: Jako křesťané jsme posíláni především k lidem na periferii. Což není jen periferie měst, ale jsou to také či hlavně lidé na okraji společenské významnosti a úspěšnosti, osamělí, druhými často nevnímaní.

Křesťanská misie nevyžaduje v první řadě manažerské schopnosti, ale duchovní rozlišování. Proto je zásadní podmínkou pro vycházení církve a pro misii modlitba. Ne v první řadě modlitba za to, aby se nám naše snahy podařily, ale modlitba, která umožňuje rozlišovat ke komu, proč a kdy mne i nás Bůh posílá. Tedy modlitba, ve které se člověk dává Bohu k dispozici a chce mu porozumět.

P. Aleš Opatrný

KŘESŤANSTVÍ OD A DO Z**Čarodějnice**

Žena, o které se lidé domnívají, že provádí čarodějnictví. Podle nich udržuje styky s démonem, od něhož pochází její magická a kouzelná moc. Proto se v Evropě v době pozdního středověku rozvinul mohutný hon na čarodějnice, jemuž padlo za oběť tisíce životů.

Česká biblická společnost (ČBS)

Sdružuje ke spolupráci zástupce téměř všech církví a křesťanských společenství v naší zemi. Jejím hlavním posláním je překládat, tisknout a za dostupné ceny šířit bibli. Dále vydává knihy a pomůcky k lepšímu pochopení bible. Je členkou světové organizace zvané *Spojené*

biblické společnosti. Shromažďuje také prostředky na tisk biblí pro země, kde je o ně velká nouze.

Česká biskupská konference (ČBK)

Po vzniku České republiky schválila římská Kongregace pro biskupy se souhlasem Jana Pavla II. stanovы ČBK. V souladu s těmito stanovami byla 30. 3. 1993 ustanovena ČBK. Má svého voleného předsedu, místopředsedu, generálního sekretáře a čtyřčlennou stálou radu. Generální sekretář nemusí být biskup, členové ČBK jsou pak sídelní a pomocní biskupové všech českých římskokatolických diecézí a řeckokatolického exarchátu. Dále má ČBK